

└ SYLWIA JUŹWIAK ┘

Prawnik, absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego. Konsultant jednostek sektora finansów publicznych, w tym ośrodków pomocy społecznej.

└ IZABELA PIOTROWSKA ┘

Pracownik Ośrodka Pomocy Społecznej w Goleniowie, koordynator zespołu ds. realizacji i obsługi.

Wstrzymanie wypłaty świadczeń z pomocy społecznej – przesłanki i postępowanie

Uprawnienie organu do wstrzymania wypłaty świadczeń z pomocy społecznej przewidziane zostało w ustawie o pomocy społecznej w kilku przypadkach, ściśle wskazanych w treści poszczególnych przepisów. Praktyka pokazuje jednak, że czasem jest ono nadużywane w okolicznościach, w których nie powinno mieć zastosowania. Problematyczne bywa także zastosowanie właściwego trybu postępowania w takich sprawach.

Analiza przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j.: Dz. U. z 2019 r., poz. 1507 z późn. zm.) nie może budzić wątpliwości, że przyznanie jakichkolwiek świadczeń z pomocy społecznej wymaga zbadania nie tylko posiadanych środków i dochodów, ale również całokształtu warunków życia osób wnioskujących o taką pomoc. Szczególnie istotne jest zweryfikowanie, czy wnioskodawca istotnie wymaga wsparcia ze strony pomocy społecznej, ponieważ samodzielnie nie jest w stanie w żaden inny sposób przezwyciężyć trudności, w których się znajduje, czy też zwraca się o wsparcie z tej przyczyny, że ocenia pozyskanie środków z pomocy społecznej jako nie jedyne możliwe, ale najłatwiejsze rozwiązanie swojej sytuacji życiowej.

Istotą obowiązku współdziałania z pracownikiem socjalnym jest przede wszystkim to, aby pomoc trafiała do osób rzeczywiście jej potrzebujących, to jest niemających żadnej możliwości przezwyciężenia trudnej sytuacji samodzielnie. Stąd też ustawodawca zdecydował się ukształtować system pomocy w taki sposób, aby bierna czy roszczeniowa postawa podmiotów objętych pomocą społeczną mogła spowodować modyfikację w zakresie przyznanych świadczeń.

Jedną z takich regulacji jest wstrzymanie wypłaty przyznanych świadczeń. Pamiętać wszakże należy, że z regulacji tej można skorzystać tylko w ściśle określonych okolicznościach, wynikających z przepisów ustawy o pomocy społecznej. Ustawa takie okoliczności wskazuje jedynie w czterech sytuacjach.

Art. 11 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej

Zgodnie z tym przepisem, brak współdziałania osoby lub rodziny z pracownikiem socjalnym lub asystentem rodziny, o którym mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej, odmowa zawarcia kontraktu socjalnego, niedotrzymywanie jego postanowień, nieuzasadniona odmowa podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej przez osobę bezrobotną lub nieuzasadniona odmowa podjęcia lub przerwanie szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac interwencyjnych, robót publicznych, prac społecznie użytecznych mogą stanowić podstawę do ograniczenia wysokości lub rozmiaru świadczenia, odmowy przyznania świadczenia, uchylenia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej. Podobnie rzecz ma się w przypadku odmowy lub przerwania udziału w działaniach w zakresie integracji społecznej realizowanych w ramach Programu „Aktywizacja i Integracja”, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy lub nieuzasadnionej odmowie podjęcia leczenia odwykowego w zakładzie lecznictwa odwykowego przez osobę uzależnioną.

Warto podkreślić, że zarówno doktryna, jak i orzecznictwo sądowno-administracyjne podkreślają, że organy pomocy społecznej są zobowiązane jedynie do współuczestnictwa w podejmowanych samodzielnie przez potrzebującego środkach zaradczych. Brak aktywności ze strony zainteresowanego pomocą uprawnia organ do powstrzymania się od udzielenia takiej pomocy. Podkreślić należy, że pomoc przyznawana na gruncie ustawy o pomocy społecznej – bez względu na jej rodzaj – ma charakter jedynie przejściowy, czasowy i zakłada wykształcenie odpowiednich podstaw u osób z niej korzystających, w celu pokonania życiowych trudności. Nie ma ona w żadnym wypadku zamieniać się w stałe i jedyne źródło utrzymania dla osób o nią występujących, niezależnie od ich sytuacji życiowej (por.: wyrok NSA z dnia 13 czerwca 2017 r., sygn. akt: I OSK 331/16; wyrok NSA z dnia 19 grudnia 2016 r., sygn. akt: I OSK 2186/16). Dlatego w sytuacji, gdy osoba nie wywiązuje się z kontraktu socjalnego, albo nie podejmuje leczenia odwykowego, a podstawą takiej bierności jest jej zła wola, dalsze jej wspieranie jest niezgodne z celem pomocy społecznej wyrażonym w art. 2 ust. 1 czy art. 3 ust. 1 ustawy.

Co do prawnej formy wstrzymania świadczenia na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy zdania w literaturze są podzielone. Według jednego stanowiska, za wystarczające uznaje się nadanie mu charakteru czynności materialno-technicznej o odwracalnych skutkach prawnych. Jeżeli jednak przerwanie wypłaty świadczenia nie spowoduje zmian w postępowaniu beneficjenta, kolejnym krokiem powinno być uchylenie decyzji o przyznaniu pomocy (tak: Sierpowska I., *Pomoc społeczna. Komentarz*, Warszawa 2014, s. 115). Nieco inaczej wypowiada się w tym przedmiocie Stanisław Nitecki. Zgodnie z jego stanowiskiem, *skoro przyznanie świadczenia pieniężnego następuje w drodze decyzji administracyjnej, to wszelkie ingerencje w tym zakresie winny mieć analogiczną postać* (Nitecki S., *Komentarz do ustawy o pomocy społecznej*, Wrocław 2013, s. 172). Z tego więc powodu postuluje on, aby wstrzymanie świadczenia pieniężnego następowało w drodze decyzji administracyjnej.

Ustawodawca zdecydował się ukształtować system pomocy w taki sposób, aby bierna czy roszczeniowa postawa podmiotów objętych pomocą społeczną, mogła spowodować modyfikację w zakresie przyznanych świadczeń.

Osobiście skłaniałybyśmy się ku stanowisku S. Niteckiego, a to z tej przyczyny, że potraktowanie wstrzymania wypłaty świadczenia jako czynności materialno-technicznej odbierałoby stronie uprawnienie do zweryfikowania prawidłowości działania OPS przez organ odwoławczy.

Pomoc dla cudzoziemców

Katalog świadczeń z pomocy społecznej przeznaczonych dla cudzoziemców określony został w art. 92 ustawy. Należą do nich: świadczenia pieniężne z przeznaczeniem na utrzymanie (w szczególności na pokrycie wydatków na żywność, odzież, obuwie, środki higieny osobistej oraz opłaty mieszkaniowe) i na pokrycie wydatków związanych z nauką języka polskiego, opłacanie składki na ubezpieczenie zdrowotne, praca socjalna, poradnictwo specjalistyczne (w tym poradnictwo prawne, psychologiczne i rodzinne), udzielanie informacji oraz wsparcia w kontaktach z innymi instytucjami, w szczególności z instytucjami rynku pracy, ze środowiskiem lokalnym oraz organizacjami pozarządowymi oraz inne działania wspierające proces integracji cudzoziemca. Pomocy dla cudzoziemca udziela się w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy.

Zgodnie z art. 93 ustawy, pomoc ta jest realizowana w ramach indywidualnego programu integracji, uzgodnionego między powiatowym centrum pomocy rodzinie a cudzoziemcem, określającego wysokość, zakres i formy pomocy, w zależności od indywidualnej sytuacji życiowej cudzoziemca i jego rodziny.

W art. 95 ust. 1 ustawy wskazano przesłanki, których wystąpienie skutkuje wstrzymaniem pomocy dla cudzoziemca. I tak, pomoc ta może być wstrzymana w razie:

- uporczywego, zawinionego niewykonywania przez cudzoziemca zobowiązań przyjętych w programie, w tym nieusprawiedliwionej nieobecności na kursach nauki języka polskiego – przez okres do 30 dni,
- wykorzystywania pomocy w sposób niezgodny z celem, na jaki została przyznana – przez okres do 30 dni,
- udzielania przez cudzoziemca nieprawdziwych informacji o swojej sytuacji życiowej – do czasu wyjaśnienia okoliczności udzielenia takich informacji,
- upływu 30 dni pobytu cudzoziemca w zakładzie opieki zdrowotnej – do czasu opuszczenia przez niego zakładu,
- wszczęcia przeciwko cudzoziemcowi postępowania karnego – do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

W przypadku gdy po upływie okresu wstrzymania pomocy nie ustały przyczyny powodujące wstrzymanie pomocy, wydaje się decyzję uchylającą decyzję o udzieleniu pomocy.

Art. 107 ust. 4a ustawy

Kolejny przepis pozwalający organowi na wstrzymanie wypłaty świadczeń to opisany w art. 107 ust. 4a ustawy przypadek niewyrażenia zgody na przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego przez osoby lub rodziny ubiegające się o świadczenia z pomocy społecznej lub na jego aktualizację przez osoby lub rodziny korzystające ze świadczeń z pomocy społecznej. Zgodnie z tym przepisem, wystąpienie takiej okolicz-

ności stanowi dla OPS obligatoryjną przesłankę do odmowy przyznania świadczenia (w przypadku osób ubiegających się o świadczenia), a w przypadku osób czy rodzin korzystających z pomocy – do uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych.

I w tym przepisie – podobnie, jak w art. 11 ust. 2 ustawy – ustawodawca nie wskazał, w jakiej formie należy wstrzymać wypłatę świadczeń. Jednakże, w naszej ocenie, w takim przypadku wstrzymanie świadczenia pieniężnego następować powinno w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 106a ustawy

Odmienne niż we wskazanych już przepisach art. 11 ust. 2 i art. 107 ust. 4a ustawy przedstawia się postępowanie w razie niepodejmowania świadczeń przez beneficjenta, opisane w art. 106a ustawy.

Zgodnie z ust. 1 tego artykułu, jeżeli osoba uprawniona nie podejmuje świadczeń pieniężnych przez dwa kolejne miesiące kalendarzowe, wstrzymuje się wypłatę tych świadczeń oraz wszczyna postępowanie wyjaśniające w celu sprawdzenia przyczyn nieodbierania świadczeń. Zatem już na wstępie ustawodawca wskazał na następujące okoliczności:

- wstrzymanie dotyczy wyłącznie świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, wypłacanych periodycznie, a więc przez co najmniej dwa miesiące – bo tylko wtedy spełniona będzie ustawowa przesłanka; w przepisie posłużono się bowiem sformułowaniem „nie podejmuje świadczeń pieniężnych przez dwa kolejne miesiące”; użycie wyrazu „świadczenia” w liczbie mnogiej sugeruje, że nie chodzi tu o niepobranie w tym okresie jednorazowego świadczenia pieniężnego (por.: wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 sierpnia 2015 r., sygn. akt: I SA/Wa 864/15);
- niepodejmowanie świadczeń dotyczy dwóch następujących po sobie miesięcy – zatem nie można go wszcząć, jeśli klient nie odbierze świadczenia za pierwszy miesiąc, odbierze za drugi, a następnie znów nie odbierze za trzeci;
- najpierw następuje wstrzymanie wypłaty świadczenia, a dopiero potem postępowanie wyjaśniające, zatem w tym wypadku wstrzymanie świadczeń będzie miało charakter czynności materialno-technicznej, niewymagającej wydania decyzji; potwierdza to stanowisko sądów administracyjnych, zgodnie z którym: [...] *wstrzymanie świadczenia przewidziane w art. 106a ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, to czynność materialno-techniczna, bowiem niezależnie od tego, iż nie rozstrzyga o istocie sprawy i nie kończy postępowania w niej, to:*

po pierwsze – w świetle treści art. 106 ust. 1a dopiero z chwilą wstrzymania wypłaty lub niezwłocznie po nim wszczyna się postępowanie wyjaśniające, które ma ustalić przyczynę nieodbierania świadczenia, a nie prowadzi się żadnego postępowania administracyjnego przed wstrzymaniem wypłaty,

Pomocy dla cudzoziemca udziela się w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy. Zgodnie z art. 93 ustawy, pomoc ta jest realizowana w ramach indywidualnego programu integracji, uzgodnionego między powiatowym centrum pomocy rodzinie a cudzoziemcem, określającego wysokość, zakres i formy pomocy, w zależności od indywidualnej sytuacji życiowej cudzoziemca i jego rodziny.

po drugie – służy głównie sprawdzeniu, czy przypadkiem nie ustały ustawowe warunki do wypłaty świadczenia,

po trzecie – przyjęcie, że wstrzymanie wypłaty następuje decyzją, oznaczałoby konieczność wydania kolejnej decyzji w celu jej wznowienia, a z przepisu art. 106a ust. 2 nic takiego nie wynika – jest w nim tylko mowa o wyrównaniu świadczenia za okres wstrzymania, po wyjaśnieniu przyczyny bezczynności osoby uprawnionej i wykluczeniu utraty warunków uprawniających do dalszego jego otrzymywania, co wskazuje na materialno-techniczny również charakter czynności przystąpienia do dalszej realizacji świadczenia (por.: wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 10 sierpnia 2011 r., sygn. akt: II SA/Bd 123/11).

WAŻNE

Następstwem wstrzymania wypłaty świadczeń będzie wszczęcie postępowania w celu sprawdzenia przyczyn niepodjęcia świadczeń. Oczywiście o wszczęciu postępowania OPS powinien zawiadomić stronę po myśli przepisów art. 61 § 1 i § 4 k.p.a. oraz poinformować ją o wstrzymaniu wypłaty świadczenia (art. 9 k.p.a.) – **wzór nr 1.**

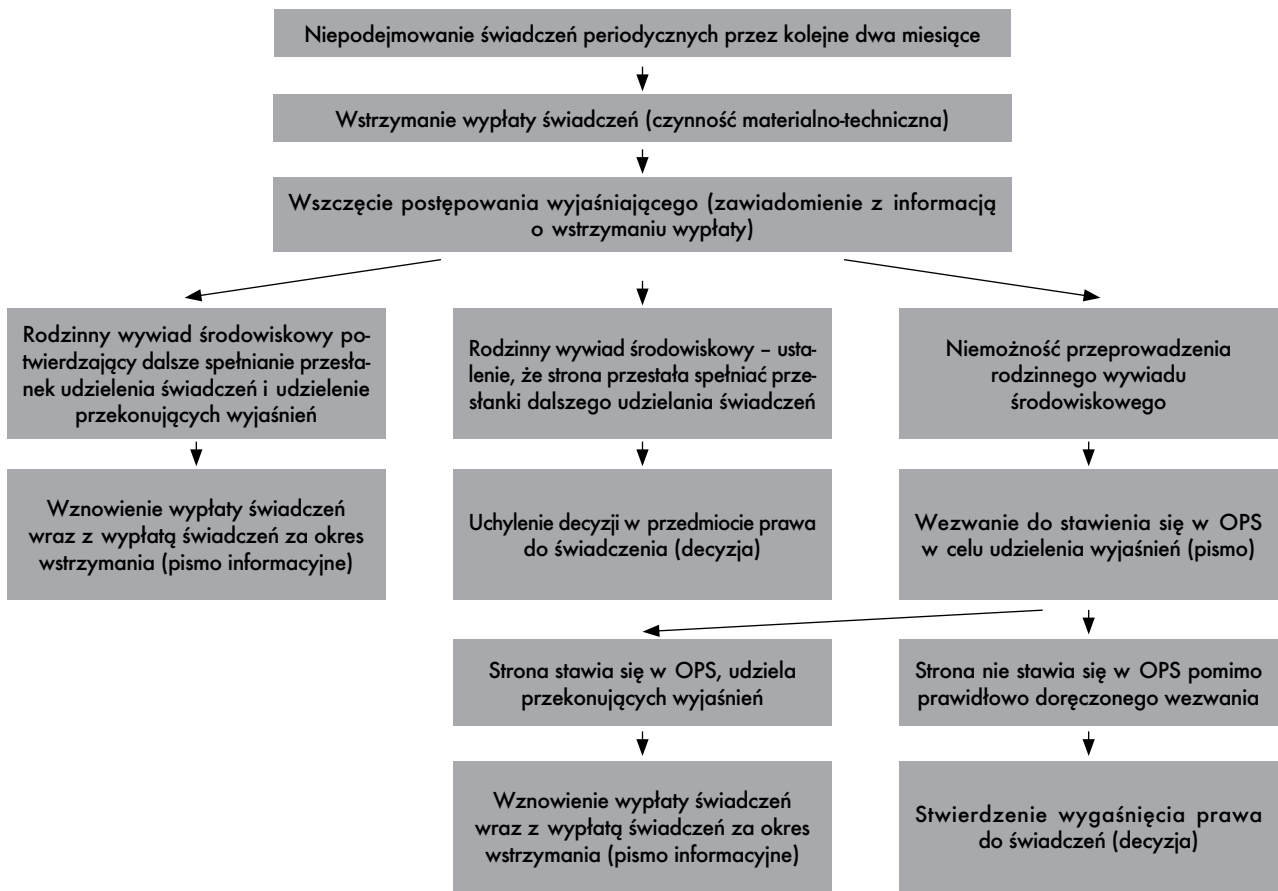
Wynikiem tego postępowania może być wypłata wstrzymanego świadczenia, uchylenie prawa do świadczeń lub wydanie decyzji o wygaśnięciu decyzji przyznającej to świadczenie. Wypłata wstrzymanego świadczenia nastąpi wówczas, gdy w wyniku czynności przeprowadzonych przez organ, strona w sposób przekonujący wyjaśni przyczynę niepodjęcia świadczeń bądź w początkowej fazie tego postępowania – przy przeprowadzaniu rodzinnego wywiadu środowiskowego albo po skutecznym jej wezwaniu w trybie art. 106a ust. 3 ustawy – **wzór nr 2.** Jeżeli ze stroną nie można przeprowadzić wywiadu, wzywa się ją do stawienia się w OPS w celu złożenia stosownych wyjaśnień. Wezwanie winno mieć formę pisemną i spełniać wymogi przewidziane w art. 54 k.p.a., a doręczenie musi odbyć się w trybie określonym przepisami 39–49b k.p.a. – **wzór nr 3.**

Dopiero w sytuacji, gdy strona nie stawi się w OPS, pomimo prawidłowego doręczenia wezwania, można

wydać decyzję w sprawie wygaśnięcia decyzji przyznającej świadczenie – **wzór nr 4.**

Na podkreślenie zasługuje stanowisko sądów administracyjnych, zgodnie z którym stwierdzenie wygaśnięcia decyzji przyznającej świadczenie następuje jedynie wówczas, gdy nie można przeprowadzić rodzinnego wywiadu środowiskowego, a zarazem mimo prawidłowo dostarczonego wezwania do stawienia się w ośrodku pomocy społecznej celem złożenia wyjaśnień (co do przyczyn nieodbierania świadczeń) strona nie stawiła się w wyznaczonym terminie. Chodzi zatem o sytuacje, w których w istocie nie jest możliwe ustalenie przyczyn nieodebrania świadczeń, gdyż strona, mimo stosownego wezwania, nie udziela wyjaśnień w tym przedmiocie. Zważywszy, że norma ust. 3 art. 106a ustawy o pomocy społecznej stanowi wyjątek od zasady wypłaty przyznanego decyzją świadczenia oraz mając na względzie negatywny dla strony skutek w postaci stwierdzenia wygaśnięcia decyzji przyznającej świadczenie z zakresu pomocy społecznej, omawiany przepis musi być stosowany ściśle. Trzeba zatem uznać, że decyzja stwierdzająca wygaśnięcie decyzji przyznającej świadczenie może być wydana tylko przy dokładnym zachowaniu określonych w art. 106a ust. 3 ustawy wymogów proceduralnych (por.: wyrok WSA w Lublinie z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. akt: II SA/Lu 509/12).

Z zaprezentowanego schematu wynika, że tylko te wskazane okoliczności stanowią ustawową przesłankę wstrzymania wypłaty świadczeń. Nie możemy zatem wstrzymywać wypłaty zasiłku np. w toku prowadzonego postępowania w przedmiocie weryfikacji prawa do świadczeń w związku z uzyskaniem dochodu, gdy zachodzi prawdopodobieństwo przekroczenia kryterium dochodowego (co często w praktyce ma miejsce). Co prawda w wielu takich przypadkach OPS-y odbierają od strony oświadczenia o wstrzymaniu wypłaty świadczeń. Warto jednak przytoczyć w tym miejscu stanowisko WSA w Poznaniu, wyrażone w wyroku z dnia 12 lutego 2012 r., sygn. akt: IV SA/Po 438/08, zgodnie z którym na gruncie przepisów ustawy o pomocy społecznej nie jest dopuszczalne wstrzymanie wypłaty zasiłku w sytuacji, gdy wnioskuje o to strona zainteresowana, nawet gdy jest nią sam pobierający świadczenie. W ustawie bowiem nie przewidziano takiej możliwości. ■

Rys. Schemat postępowania z art.106a ustawy o pomocy społecznej

WZORY PISM

Wzór nr 1. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania z informacją o wstrzymaniu wypłaty świadczeń

Znak pisma
 Pan/Pani (miejscowość, dnia)
 ul.
 (nazwa organu wydającego)
 (kod pocztowy)

Ośrodek Pomocy Społecznej w informuje Pana/Panią jako stronę postępowania o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia przyczyn nieodbierania przez Pana/Panią przyznanych decyzją nr z dnia świadczeń pieniężnych.

Jednocześnie informuję, iż w związku z nieobieraniem przez Pana/Panią świadczeń pieniężnych, przyznanych ww. decyzją, nastąpiło wstrzymanie ich wypłaty.

Nadmieniamy, iż w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego pisma, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego ma Pan/Pani prawo zapoznać się aktami sprawy.

Podstawa prawna:

Na podstawie art. 9, art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.).

.....
 (podpis upoważnionego pracownika)

Wzór nr 2. Informacja o wznowieniu wypłaty świadczeń

Znak pisma
 Pan/Pani (miejscowość, dnia)
 ul.
 (nazwa organu wydającego)
 (kod pocztowy)

W związku ze złożonymi przez Pana/Panią wyjaśnieniami dotyczącymi przyczyn nieodbierania świadczeń pieniężnych oraz dalszym spełnianiu przesłanek do otrzymania świadczeń z pomocy społecznej Ośrodek Pomocy Społecznej w informuje Pana/Panią jako stronę postępowania o wznowieniu wypłaty świadczeń pieniężnych przyznanych Panu/Pani decyzją nr z dnia

.....
 (podpis upoważnionego pracownika)

Wzór nr 3. Wezwanie do stawienia się w OPS w celu złożenia wyjaśnień w związku z niepodejmowaniem świadczeń

Znak pisma
 Pan/Pani (miejscowość, dnia)
 ul.
 (nazwa organu wydającego)
 (kod pocztowy)

W związku z nieodbieraniem przez Pana/Panią przyznanych z pomocy społecznej świadczeń pieniężnych, Ośrodek Pomocy Społecznej w informuje Pana/Panią o konieczności skontaktowania się osobiście lub przez pełnomocnika z pracownikiem socjalnym w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego pisma w celu złożenia stosownych wyjaśnień przyczyn nieodbierania przyznanych świadczeń.

Kontakt do pracownika socjalnego: Pani, Ośrodek Pomocy Społecznej w, ul., pokój nr, w dni powszednie w godzinach od do, telefon

Informujemy, że zgodnie z art. 106a ust. 3 ustawy o pomocy społecznej, w przypadku gdy z osobą niepodejmującą przyznanych świadczeń z pomocy społecznej nie można przeprowadzić rodzinnego wywiadu środowiskowego i mimo prawidłowo dostarczonego wezwania do stawienia się w ośrodku pomocy społecznej celem złożenia wyjaśnień osoba nie stawiała się w wyznaczonym terminie, organ zobowiązany jest stwierdzić wygaśnięcie decyzji przyznającej świadczenie.

.....
 (podpis upoważnionego pracownika)

Podstawa prawna:

Na podstawie art. 54 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz., 2096 z późn. zm.) art. 106a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j.: Dz. U. z 2019 r., poz. 1507 z późn. zm.).

Wzór nr 4. Decyzja w przedmiocie wygaśnięcia decyzji przyznającej świadczenie w związku z niepodejmowaniem świadczeń

Znak pisma
 Pan/Pani (miejscowość, dnia)
 ul.
 (nazwa organu wydającego)
 (kod pocztowy)

Decyzja nr

Na podstawie: art. 104, art. 162 § 1 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.) i art. 14 w związku z art. 106a ust. 1 i 3, art. 38 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j.: Dz. U. z 2019 r., poz. 1507 z późn. zm.), działając z upoważnienia Burmistrza Gminy – po wszczęciu postępowania z urzędu

ORZEKAM

Stwierdzić wygaśnięcie decyzji nr z dnia przyznającej świadczenie pieniężne w postaci zasiłku okresowego na okres od 1 października 2019 r. do 31 grudnia 2019 r.

UZASADNIENIE

Na podstawie decyzji nr z dnia nabyła Pani prawo do świadczenia pieniężnego w postaci zasiłku okresowego na okres od 1 października 2019 r. do 31 grudnia 2019 r.

Nie podjęła Pani przyznanych świadczeń ani w październiku 2019 r., ani w listopadzie 2019 r., pomimo tego że w treści decyzji została Pani poinformowana o terminie i miejscu wypłaty świadczeń.

W związku z powyższym, mając na uwadze art. 106a ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, w dniu 10 grudnia 2019 r. wstrzymano pani wypłatę świadczeń i wszczęto postępowanie w sprawie ustalenia przyczyn niepodejmowania przez Panią świadczeń. Pracownik socjalny dwukrotnie usiłował przeprowadzić z Panią wywiad środowiskowy, jednakże za każdym razem (11 grudnia 2019 r. i 16 grudnia 2019 r.) nie było Pani w domu.

Zatem pismem z dnia wystosowano do Pani wezwanie celem stawienia się w Ośrodku Pomocy Społecznej w i złożenia wyjaśnień w przedmiocie niepodejmowania świadczeń. Mimo prawidłowo dostarczonego wezwania, nie stawiała się Pani w Ośrodku Pomocy Społecznej w

W tym stanie faktycznym konieczne stało się stwierdzenie wygaśnięcia ww. decyzji przyznającej pani prawo do zasiłku okresowego. Zgodnie bowiem z art. 106a ust. 3 ustawy o pomocy społecznej: „W przypadku, gdy z osobą, o której mowa w ust. 1, nie można przeprowadzić rodzinnego wywiadu środowiskowego i mimo prawidłowo dostarczonego wezwania do stawienia się w ośrodku pomocy społecznej celem złożenia wyjaśnień osoba nie stawiała się w wyznaczonym terminie, stwierdza się, w drodze administracyjnej, wygaśnięcie decyzji przyznającej świadczenie.”

Mając na względzie powyższe należało orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w za pośrednictwem Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.
2. Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Sporządził:

Otrzymują:

Adresat

aa.